

1578.

1. Hochmannus, Thomas: De legitima ab intestato
successione

1587.

1. Boecius, Hieronimus: De iure dotium.

1592.

1. Boecius, Hieronimus: De contracta in genere et in specie
de emptione et venditione.

2. Entylimus, Mathaeus: Conclusiones ex materia tra-
ctatae selectae

1595

1. Boecius, Hieronimus: De forma, De substantiis, et
accidentalibus feudis.

1596.

1. Magirus, David: De iurejurando.
2. Magirus, David: De feudis.
3. Magirus, David: De probatione in genere et singulis
ejus speciebus

1596.

1. Zieglerus, Michael: De rerum naturalium principis

1597.

1. Bucerus, Henricus: Synopsis litoris juris feudalis et
selectiones ejusdem quaestiones

2. Bucerus, Henricus: De jurisdictione.

3. Magirus, David: Quaestiones juris controversae
materiam de pactis et transactivantibus desumptae

4. Magirus, David: De usucapionibus et praescriptionibus.

1598

1. Magirus, David: Decursus quaestiones aliquot.

2. Magirus, David: Quaestiones juris controversarum

Secundis II

3. Magirus, David: De personarum servitutibus, usufructu et

usu. David: Quaestiones controversae ex appellationum
materiam selectae.

1602.

1. Magirus, David: De lege regia

1608

1. Bucerus, Henricus: De possessione

1608

2. Maginus, Iacobus: De solutionibus.

1609.

1. Meyfferus, Valentinus: De praescriptionibus.

1610

1. Bocerus, Henricus: De successione conventionali, ea
jure civili, canonico, feudali, Saxonia. . . . de prompta.

1614.

1. Besoldus, Christophorus: In libro I et II de prompta,
Illustrum questionum cinus.

2. Besoldus, Christophorus: Selectiones juris controversi
Decisiones ex lib. 3 et 4. de prompta

1615

1. Besoldus, Christophorus: Thematia juris controversi
subsequenti ex libro 5 et 6 ff. pro minimis de prompta

2. Besoldus, Christophorus: Quaestiones selectiores controversae ex 7. et 8.
part. libri, materia personarum et rebus completentibus, de prompta.

3. Besoldus, Christophorus: Cinus problematum jurisdictionis,
ex libro ff. 11 et seq. usque ad 87 de prompta

1616

2. Meroldus, Christophorus: *Illustrae quaestiones ex II
posterioribus pandect. libri desumptae*

1618

1. Harpprechtus, Johannes: *Repetitio grammatical. si conquest
& C. de revocand. donationibus*

1619.

1. Laurius, Thomas: *De academiis*

1621.

1. Meroldus, Christophorus: *De casibus fortuitis, ubi
de eorum jure, tam in contractibus, quam alii negotiis
agitur*

1625

1. Brunelius, Martinus: *De testamentis I.*

1626

1. Meroldus, Christophorus: *De privilegiis literatorum*
2. Frederus, Hieronymus: *De inventarii confectione*

1630.

1. Besoldus, Christophorus: de nullitalibus.

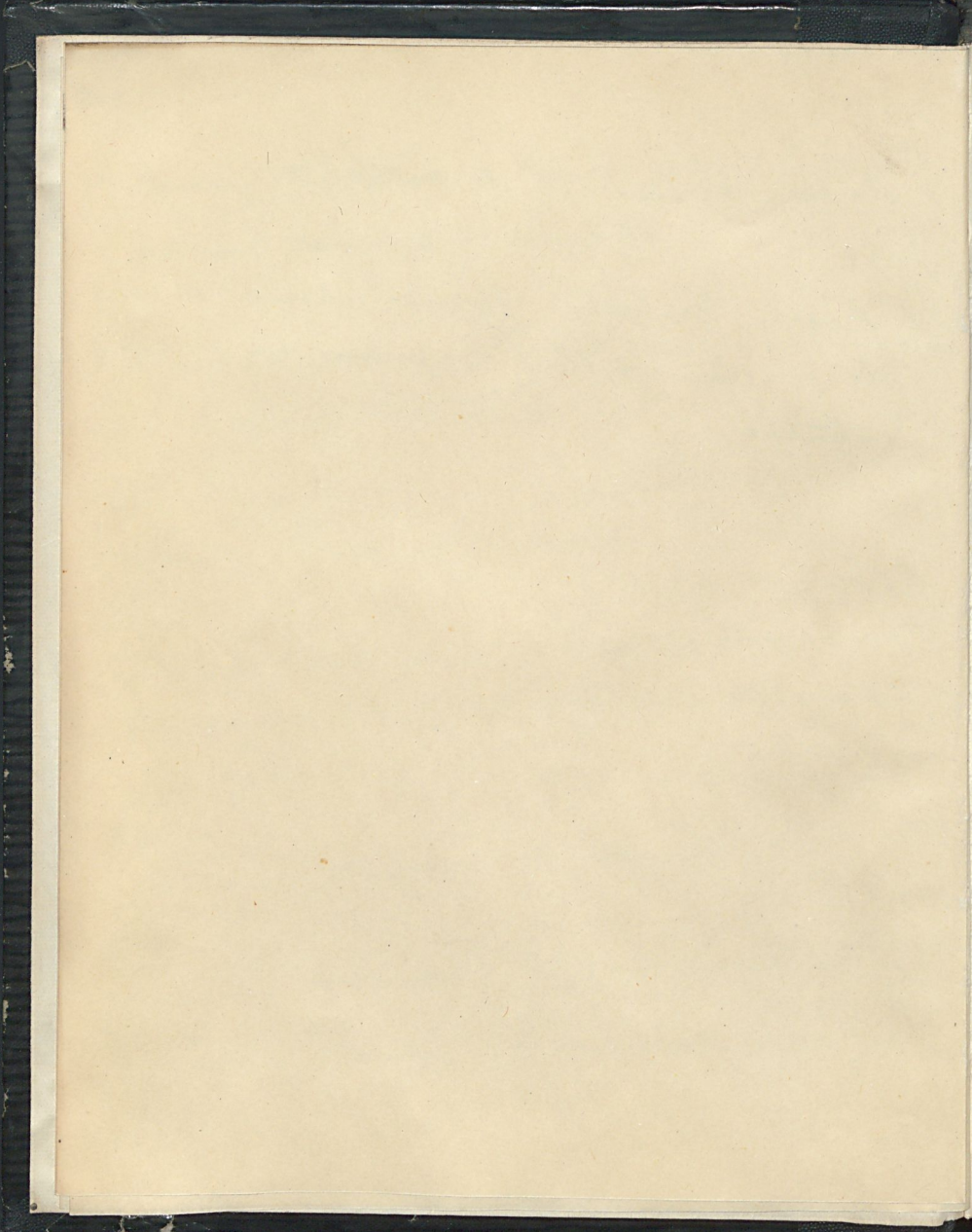
1632

1. Besoldus, Christophorus: De modo referendi seu vocandi in causis civilibus, hampriimae quae secundae instantiae.

116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

12672
I. N. D. N. I. C.

39.

*Hunc, ex ff. libro 1. § 2. de sumptarum, Illu-
strium questionum Cinnam;*

1614, 1.

SUB PRÆSIDIO

DN. CHRISTO-
PHORI BESOLDI, IC.

23

ET IN ACADEMIA TVBIN-
GENSI ANTECESSORIS, AFFINIS AQ
Præceptoris sui ætatem colen-
di:

AD D. 17. DECEMBR.

*Ingenij exercendi causâ, publicæ exa-
minationi*

SVBIIICIT

IOH. LEONHARDVS Breitschwerdt/
Stutgardianus.

TUBINGÆ,

Typis Iohan-Alexandri Cellij,

Anno M. DC. XIV.

I N D I C

Hanc esse librorum E. & de Imperium II.

DN. CHRISTO

PHORI BESOULIC

IN ACADEMIA EBURAC

CONSTITUTIO

IN ACADEMIA EBURAC

CONSTITUTIO

CONSTITUTIO

CONSTITUTIO

CONSTITUTIO

CONSTITUTIO

QVÆSTIONVM ILLVSTRIVM,

ex Libro 1. & 2. Pandectarum desumptarum,

PRIMA.

JUS EQUÈ PUBLICUM, ATQUE PRIVATUM, DEDUCTUM LIT. tit. l. 2. ibi: *ni Patria pareamus. de Just. & Jur. l. ult. ff. d. Legation. Acut in Jure privato, Jus Civile, si in totum recedit à ratione naturali, cum non determinat, sed magis affingit aliquid incognitum Naturæ; non Lex, sed Tyrannis est dicenda. Ita pariter Publicum Jus (& ipsa etiam ratio Status) causam in Naturâ, rectâ ratione, ulivè Gentium honesto habere debet. Job. Gædde. ad l. 6. in princ. n. 11. de verb. signif. Dn. Præses, disput. ad l. 1. d. Just. & Jur. th. 20. ubi plures in hanc sententiam allegat. Dissentiunt (maxime per l. 1. §. 2. in fin. d. Just. & Jur. & §. ult. Inst. eod.) Vvesenb. in Parat. de Just. & Jur. sub n. 14. & d. pact. n. 4. Dn. Præcept. D. Henr. Bocerius, class. 1. disp. 2. th. 5. Nobilissimus partier & Angeniosissimus J. C. Mar. Lyclama, Membr. lib. 7. Eclog. 41. §. 1.*

2. Statu Liberos, summam Personarum divisionem (propositam r. y. à Gajo J. C. in l. 3. d. stat. homin.) non infringere putamus; cum Servis annumerentur. l. 9. in princ. l. 16. l. 25. l. 29. in pr. d. statulib. l. 1. §. 4. ad Syllaniam. l. 9. d. question. Hic autem, dictam l. 29. de statulib. cum l. 14. d. question. & l. 9. de pœn. haut pugnare arbitramur. Distingui- mus enim inter delicta adversus heredem, & adversus extraneum commissa. Quod & Petro Perrenonio, 1. animadvers. cap. 3. placuit jam olim. Varias conciliationes referunt Leopold. Hackelman. illustr. 1. th. 14. Dominio. Avum. exerc. 1. th. 23. Helligerus ad Donell. 2. c. II. in pr.

3. Patria potestas, Jus est proprium Civium Romanorum. l. 3. de t. 6. *hi qui sui vel alieni Jur. §. penult. Inst. d. Patr. potest. vide Francisc. Connan. 2. comment. 13. nu. 2. Bodin. 1. d. Rep. 4. & Meth. Histor. cap. 6. Petr. Gregor. Tholosan. 11. Syntag. 5. num. 3. Vacon. à Vaguna. 1. delectat. 2. Alberic. Gentil. 4. de nuptiis, cap. 1. Frid. Tileman. disp. 3. th. 30. & seq. Andr. Gerbard. disp. Inst. 2. th. 1. Timeum Fabrum, disp. ad Instit. 5. th. 2. Patria verò hæc potestas, Civibus Romanis concessa; multis modis differt ab Imperio illo Paterno, Naturæ Lege apud omnes recepto. Hoc & Mater habet, hoc Pater habet in Filio emancipato; hoc Filius habet, qui ipse unâ cum Liberis, in Patris sui constitutus est potestate. Videatur Helliger. ad Donell. 2. comment. 20. Lit. C. Co- ras. ad d. l. 3. d. *hi qui sui vel alieni*. Legi §. in pr. d. t. (obstare quæ cum primis videtur) scrisfacit id, quod tradit Joh. Calvin. in Lexico Juris; *sub Moribus in d. l. 1. m.**

Quaestiones illustres ex

- 2
- 6.7. 4. Adoptio secum adfert Patriam potestatem: id est, non tantum efficit Filium, sed & omnino Filium familiam. *l. 1. in pr. d. adoption. Licet Adoptio ab extraneo fuerit facta. Ant. Matthaeus, in not. ad Inst. tit. d. adopt. in pr. Aruma. exerc. 2. th. 20.* Quamvis enim eo in casu, Filius jus sui heredis, ad bona Patris naturalis haud amittat: §. *sed hodie. 2. Inst. d. adopt. in alienam tamen familiam & potestatem, revera transit. §. sed ea omnia. 14. Inst. de hered. quae ab intest. l. cum in adoptivis. 10. in prim. C. d. adopt. Dissentiunt Dd. ferè omnes, ad §. 2. Inst. d. e. quibus etiam hæc in parte assilit Marc. Lyclama, 1. membran. Eclog. 25.*
5. Effi autem Adoptio faciat cognationem & agnationem; *l. 2. §. 4. unde Cognat. & Adoptati item augeat dignitatem: l. 13. l. 35. d. adopt. l. 5. l. 6. d. Senator.* Sed non tamen ex Plebeio Patriciū (quibus no- strates hodiè Nobiles assimilēs) reddit. *l. ult. de stat. hom. nisi id specia- liter apud Principem agatur. arg. l. 10. §. 3. d. in jus voc. & l. ult. d. adopt. vide Jac. Cujac. consult. 56. Erid. Talem. disp. 3. thes. 39. vol. 1. Aruma. exerc. 2. th. 21. Tim. Fabrum, disp. ad Inst. 6. th. 10. Valent. Arithmetica. Pericul. secundis, disp. 6. th. 5.*
6. Impuberi arrogato, quem Arrogator emancipavit, vel mutata affectione, sine justâ causâ exheredavit; restitui debent & bona sus- & Quarta pars ex bonis defuncti Arrogatoris. *l. 22. de adoption. Ceterum magis est, ut eorum sententiam approbemus, qui non omnium bonorum, sed Quartam portionis ab intestato competentis, ad arro- gatum pertinere affirmant. Lyclama, 6. membr. Eclog. 5. Arum. exerc. 2. th. 19. Dissentiunt Borcholt. Heig. Ant. Matth. aliq. ad 1. Inst. d. adopt. Job. Vaud. 1. var. quest. 29. v. Inst. Meier. in quest. miscell. ex lib. 1. ff. de sumpt. th. 155. & seq.*
- 6.8. 7. Non sunt audiendi, qui id, quod decernitur in l. ult. d. rer. di- vis. ad Romanæ Urbis moenia, solum pertinere contendunt, quod ta- men faciunt Interpretes communiter; teste Dion. Gothofredo, ad d. l. ult. contra quos pugnat *l. 8. §. 1. 9. §. 4. eiusd. tit. vid. Lyclama 3. eclog. 6. Dn. Prec. D. Harpprecht. & Gilkenium, ad §. sancte. Inst. de rer. divis. Ti- ma. Fabrum disp. 12. th. 6. Andr. Gerhardi, disp. ad Inst. 2. th. 3.*
- 7.14. 8. Principem non majorem, quam olim Populum habere pote- statem; rectè contra Ant. Fabrum, defendit doctissimus Hilligerus, ad Donell. nequicquam contranitante Gasp. Schifordeghero *lib. 3. rr. 19. quest. 11. & 12.* Atque huic enuntiatio, haud obstat Legem 3. in fin. d. off. Prætor. satis demonstrat Lyclama, 1. membr. Eccl. 6. f. 29.
9. Qui later in dignitate, eam non habet: qui eam non habet, eo quòd servus sit; servi statum non mutat. Et tamen Barbarius ille Phi- lione.

Appus, qui conditione servus, sub Triumviris Præturam gessit, Prætor fuit, & Præturâ functus est, respectue eorum, qui egerunt apud eum Lege, vel alio jure. l. 3. de off. Prætor. v. Mare. Ant. Del rio, in Miscell. scriptor. ad d. l. 3. Hiliger. i. com. c. 5. l. A. Lyclama. i. membran. Eclog. 6. & seq. Et ita, si Tabellio opinatus Instrumentum conficiat, multum refert, an is nullam penitus officij huius acceperit auctoritatem; an acceperit quidem, sed propter vitium, eiusdem incapax esset. Costal. ad d. l. 3. Henr. Gebhardi, tr. d. usurap. c. 1. § 3. n. 9. & seqq. fol. 336. & c.

10. Jurisdicção generaliter accepta, pro omni sumitur cognitio-
ne, pronuntiatione, decreto, in quacunq; causâ, siue ea civilis sit, si-
ve criminalis. l. 1. d. off. eius cui mand. est Iuris. Matth. Steph. tr. d. In-
vid. 1. c. 1. Et nihilominus tamen, si Princeps Nobili in Feudum con-
cesserit Jurisdiccionem; haud merum Imperiû (utpote quod specia-
lem requirit mentionem) concessisse censetur. arg. l. ult. d. off. eius cui & c.
Fachin. 13. c. 16. Bronchorst. n. è cav. assert. 17. v. Dn. Præcept. D. Bocerum,
class. 5. disp. 10. th. 64. & seqq.

Li. 2.
t. 1.

11. Jurisdicção, ita in genere dicta, dividitur in Imperium & sim-
plicem Jurisdiccionem. Govean. Scipio Gentilis, Dn. D. Bocer. Paur-
meist. Thom. Michael. Matth. Stephani, & c. in tr. de Jurisd. Dissentiunt
Lud. Charond. Conr. Pincier. Georg. Obrecht. in tractatib. de ead. materiâ
scriptis. Imperium, quod generaliter in iudicando consultit; Iust. Meier.
vid. è dec. 1. cap. 6. rursum in Merum & Mixtum abit.

12. Merum, gravioris criminis animadversio existit: Fachin. 9.
conrov. cap. 94. & lib. 13. c. 12. ac. 22. quæ non excludit Jurisdiccionem
criminalè. Arum. disp. ad Leges præcipuas 2. th. 1. q. 1. ad fin. Mixtum ve-
rò Imperium, modicæ coercitionis est potestas; & continet quodlibet
civile decretum; seu iustum. l. 3. l. 4. d. Iuris. l. ea qua. 26. ad Muni-
cipal. v. Vinc. Cabot. 2. disp. c. 8. Jurisdicção, facultas est, statuendi in ci-
vilibus sine coercitione. Fachin. 13. c. 14. Quæ, ut sui naturâ ab Imperio
mixto sejuncta; ita nunquam est sine eo. Ant. Fab. 4. conj. 4. Fach. 13.
c. 13. Lyclama 4. eclog. 18. Ant. Martheus, disp. pandect. 2. th. 2. Arum. disp.
ad Leges 2. th. 1. quæst. 2. (qui ibi paucis pagellis materiâ Jurisdiccionis,
nervosè & simul perspicuè comprehendisse videtur) Cabot. 2. disputat.
cap. 9.

13. Potestatem Tutores constituendi, Imperio aggregamus mix-
to. l. 1. d. Iuris. l. 6. §. Tutoris datio. d. Tuel. juncto §. sed ex his Legib. de
Aut. Tut. vid. Dn. D. Bocerum tr. d. Iuris. c. 1. n. 12. & c. c. 3. n. 11. & c.
Bronchorst. 1. è cav. 19. & alios laudatos ab Hackelm. 1. illustr. th. ult. ad fin.
& Lyclama. 4. ecl. 16. nec non membr. 7. Ecl. 11.

4 *Quæstiones illustres ex*

14. In Jus vocare, est Juris experiendi causâ vocare, ad eum qui præest Jurisdictioni. l. 1. ff. de in jus voc. juncto §. omnium. Inst. de poen. remere litig. Cæterum hæcce vocatio, Jure veteri Romano, ullo sine Apparitore, aut Judicis præcepto fieri solebat: vocatus è vestigio sequi cogebatur; invitum, reluctantem, duci, rapi, trahi: jus erat. Duar. i. disp. 1. Cuiac. 10. obs. 10. Vultei. discip. scholast. c. 1. Frid. Tileman. disp. 1. th. 3. vol. 1. A quâ in jus vocatione, planè alia Citatio erat, quæ fiebat ad Judicem datum, & non nisi Judicis jussu præeunte. Vultei discip. cap. 2. Tileman. d. disp. 5. th. 11. & seq. Treutl. disp. 4. th. 1. vol. 1.
15. Sine veniâ Prætoris, in jus vocari non possunt Parentes; quo nomine & Novercam contineri affirmamus. l. 4. §. 1. d. in Jus voc. v. Cæsal. ad l. 3. d. his qui sunt sui vel alieni. Jur. Alciat. in l. 1. C. de in Jus voc. Cæcheran. Ofasc. dec. 31. Soarez. in Theaur. com. opin. lit. N. n. 65. Valad. lum verò, hæc in parte Liberto æquiparare nequimus. Myrs. 4. obs. 92. Clar. 5. feudum. q. 25. Borcholt. d. feud. c. 10. n. 38.
16. Non sine dissensione quærun; an præsens debeat citari: ad certam causam vocatus, cogi possit ad aliam respondere? Et merito placuit, ut invitus Judicio nõ obligetur; nisi comparuerit ad hoc obf. 6. n. 8. Treutl. disp. 4. th. 3. lit. d.
17. Satisfactio Judicio filii, Fidejussoris dationem requirit. l. 1. l. quoties. qui satisf. cog. vid. Bronchorst. i. evan. c. 25. Pactum. 1. Antinon. quest. 67. etiam de Jure Novellarum. Treutl. disp. 5. th. 2. a. Quamvis hodie ubiq; ferè locorum, hanc scrupulosam per Fidejussores satisfactio- di necessitatem, desuetam esse putemus.
18. Neq; Citationem: arg. l. 7. §. 1. fin. C. d. feriis. Guil. 1. obs. 53. n. 7. Vanius de Nullit. ex def. citat. n. 46. neq; executionem, ad diem Festum admitti censemus. v. l. 7. in fin. C. d. t. Guid. Pape. dec. 215. Lanfranc. in pract. c. 1. n. 19. Et tamen sententiâ latam diebus feriatis (nisi cultui Dei sint destinata) consensus litigatorum validam reddit. l. 1. §. 1. §. 1. & l. 6. d. feriis. Bronch. 1. evan. 27. v. l. 36. ff. d. arbit. Van. d. nullit. ex def. Juris ordinari. n. 130. Menoch. i. arbit. q. 30. n. 6. & 6. præsumpt. 46. n. 24.
19. Actor emendare & declarare Libellum, ad sententiam usq; mutare verò & substantiam eius corrigere, post litem contestatam quis velit; novo Judicio agendum ipsi erit. l. non potest. d. Ind. c. 1. edit. ia. C. d. edend. Bronch. 1. evan. 28. Dissent. Treutl. disp. 4. ff. ult. lit. d. vol. 1.
20. Pactum differt à Pollicitatione in eo, quòd Pactum est duorum consensus, atq; cõventio; Pollicitatio verò solius offerentis promissum. l. pactum 3. in pr. d. pollicitat. Cùm nempè & Pollicitatio duo-

Libro I. § 2. ff. de sumptis.

rum consensum habere videatur, ita discrepare putatur à Pacto; quòd Pactum est, quando quis promittit alicui roganti. *arg. l. 7. §. 12. d. pactio.* Idèq; se jungunt à Stipulatione; quòd hæc nõ potest concipi, nisi utroque loquente: & ideo neq; mutus, neq; surdus, vel absens, Stipulationem contrahere queunt: *l. 1. d. verb. obl. at. Pactu nutu, vel per epistolam fieri potest. Vacon. à Vacuna, declarat. 65. Jac. Revard. 2. var. 1. ad datur Reiner. Bachovius, disp. miscellan. cap. 3. §. multis seqq.*

21. Tam in Contractibus nominatis, quàm innominatis, ad hoc ut agi possit, requiritur implementum. *l. Iulianus. 13. §. offerri. 8. d. all. emp.* Ita tamè, ut ex Contractibus nominatis, statim obligatio nascatur: sed ea actionem non parit, nisi ei qui saltem per oblationem adimplevit. In Contractibus verò innominatis, antequàm subsit causa (h. e. priusquam alteruter contrahentium adimplevit) neque obligatio, neque actio nata censeatur. *Vacun. declarat. 67.*

22. Pactum legitimum dicunt, non quòd formam capiat à Lege; verum quòd Lex conventioni nude assistat, eiq; tribuat efficaciam civilis obligationis. *l. 6. ubi Duaron. d. pact. Revard. 4. var. 1. Porro Pactum justum, à legitimà conventionione differre: Govean. 2. var. 26. ut & Legitimum Pactum, à Contractu distinctas, divisasq; rationes habere putamus. utpote cum illud ex confirmatione; hic suà naturà pariat actiones. l. 6. de pact. l. 12. C. de usur. l. fin. C. de dote prom. Cuiac. 11. obs. 17. & lib. 14. obs. 28. Hackelm. illustr. disp. 2. lib. 3.*

23. Effectus Pactorum est, producere naturalem obligationem; quàm Pretor dando exceptionem, tueri solet. *l. 7. §. sed cum nulla. 4. d. pact. l. 10. C. eod. Vacun. declar. 21. & 23.* Nec est transeundum cum *Wesembecio, in parat. d. pact. nu. 9;* & aliis; qui Canonico Iure, ex pacto oriri actionem, non dubitant ferè. Certè c. 1. & 3. ext. d. pact. quibus inveniuntur, id imperare non possunt. *vid. Dn. Prac. D. Bocer. 11. ad L. contrahit. d. Reg. Iur. c. 1. Fachin. 2. controv. 100. Forcatul. dialog. 69. n. 5. Tileman. disp. 7. ab 37. & seq. Hackelm. illustr. 2. lib. 10. ad fin. Diversum licet mores Germanorum; & jus etiam Wirtembergicum probet.*

24. Pactum contractui incontinenti adjectu, format actionem: *l. 7. §. 5. d. pactio.* ita ut detur actio ex principali contractu; non etiam præscriptis verbis. *arg. l. 2. §. 3. d. præscr. verb. l. 4. d. Leg. commiss. Borobols d. pact. c. fin. Donell. d. præscr. verb. c. 2. Connan 5. comment. 2. Convinu lib. 1. disp. 17. Guil. Val. Forster. d. pact. c. 8. p. 236. Arum. disp. ad Leges præcip. 3. lib. 10. Contra Duar. ad d. l. 7. Fachin. 2. controv. 98. v. Hackelm. disp. illustr. 2. lib. 9. Bachovium, miscell. c. 10. Bronch. in v. 1. cap. 33.*

25. Genuina ratio, cur Pactis Hereditas, nec dari, nec adimi queat; & tamè

6 *Quaest. illustr. ex lib. 1. § 2. ff. desumpt.*

& tam rejiciantur Paſſiones de nõ succedendo, quàm quæ sunt de succedendo; illa esse videtur: quod sius succedendi sit ex Publico Iure; si-
ve de testamentaria, sive de intestati successione agatur. *l. 3. qui test. sue. poss. l. 120. l. 130. d. verb. sign. Cass. Schifordegher. lib. 1. tr. 29. quaest. 2. Bachovius. miscell. quaest. c. 13* Quin nec Paſſiones de futura conjugii suc-
cessionem, jure validas esse putamus: licet Germaniæ consuetudo, eas
passim firmare videatur. *Schifordegh. d. tr. quaest. ult. Fachin. 2. c. ult.*

26. Renunciatio hereditatis paternæ, quam mater dote recepta
fecit, haut nocet filiis hereditatem avi perentibus; si mater decesserit
patre spirante: quamvis ea pro se & filiis suis renuntiasse inveniatur.
arg. c. 1. si de fundo defuncti. Marant. disp. 10. Tiraguell. d. Iure primog. 9. 40. n. 113. § n. 120. Covarr. ad c. quamvis. part. 3. § 2. n. 4. Onciac. quaest. Academ. 34. Hartm. Pistor. quaest. Iur. lib. 4. quaest. 7.

27. Pater de bonis Filij adventitiis transigere potest. *l. si in l. Prae- ses. Cod. d. transact. Ari. Pinel. ad l. 1. part. 3. nu. 44. § c. C. d. bon. matern. Tileman. disp. 8. th. 9. Contra Cuiac. ad l. 10. ff. d. transact. post Salicet. ad l. 12. c. eod. Non obli. l. 1. C. d. bon. matern. § l. ult. §. si in autem non habeat. C. d. bon. qua lib. vid. l. 2. § 1. & c. ff. sol. matr. l. Praes. C. de transact. Guil. 2. obs. 72. n. 14. § c. Borcholt. d. transact. c. 4. n. 11. Et sic rata habetur Trans- actio, inita inter Vasallum & alium super Feudo, absente Domino; si non fraude, sed decidendi causâ id fuerit factû. *Clar. §. feudum. quaest. 38. Borcholt. d. Feud. c. 3. n. 44. ubi contraria dissolvit Rosenb. d. Feud. cap. 9. conclus. 19. § seq.**

28. Crimina quæ sanguinis habent pœnam, recipiunt transactionem: a proinde nec reus transigens pro confessio habetur, nec accusator pœnâ SCit cohercet. *l. si transige- re. ibiq. Del-rio, n. 62. § c. Donell. n. 3. Matth. Gloe. p. 1. c. 1. & alij. C. d. transact. Hotoman. qu. 23. re. ibiq. Fachin. 1. c. 8. Arumæ. disp. ad hanc l. sing. th. 19. § c. th. 34. adhibe Connar. §. com. 7. nu. 2. De Adulterio tamen, neque transigere, neque pacisci licet: cum, quod Lex Iulia capitale non fuit; contra Lyclamam, 2. membr. veloz. 9. & 10. Horrensus, ad §. item Lex Iul. de adultero. In §. d. Publ. Iudic. tum in primis, ne transigens fidem connubij sui nequiter corrupisse ve- deatur. *d. l. transigere. C. d. transact. l. 10. C. d. adulter. Ant. Faber, 2. contic. 20. a princ. Fachin. 1. controu. 2. Arumæ. d. disp. th. 36. § seq.**

29. In aliis autem publicis criminibus, quæ sanguinis non ingerunt pœnam, sine fal- si accusatione, transigi nequit. *post Ant. Fabr. Cass. Schifordegher. lib. 2. tr. 21. a pr. Tileman. disp. 8. th. 19. vol. 1. Arumæ. d. disp. th. ult. Diff. Fachin. 1. c. 8. & ferè communiter Doctores.*

30. Magis est, ut obligacionem immodicam, transactionem bonâ fide in initum jure no- stro haud irritam fieri posse, cenſeamus. *arg. l. 16. & l. 20. C. d. transact. l. 8. in pr. ff. eod. l. 7. §. in. ad SC. Trebell. Hackel. illustr. 2. th. 11. Tileman. disp. 8. th. 17. & pleniſſimè post Ant. Fabrum Schifordegh. lib. 2. tr. 15. Diff. par. l. 5. c. d. dolo. & l. 16. d. ff. d. verb. obli. Pinelus alijq. quorum ſententiam, ex æquitate quam fovere putatur, Saxonicum & VVur- tembergicum etiam Ius, canon- favit.*

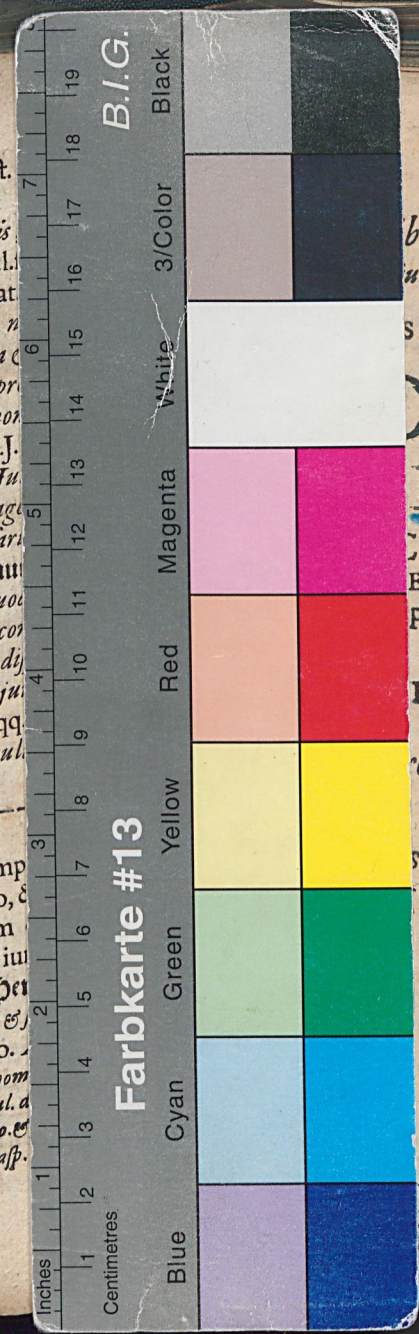
F I N I S.

X2615896

V517

D. N. I. C. *Bg.*
bro 1. & 2. desumptarum, Il-
um questionum Cinnum;
1614, 1.

SUB PRÆSIDIO
CHRISTO.
BESOLDI, IC. *23*
ACADEMIA TVBIN-
CESSORIS, AFFINIS AQ
ptoris sui ætatem colen-
di:
D. 17. DECEMBR.

ncendi causâ, publica exa-
minationi
SVBIICIT
HARDVS *Breitschwerdt*
Stutgardianus.

TUBINGÆ,
han-Alexandri Cellij,
ano M. D. G. XIV.

